

ΝΟΜΟΣ ΥΠ'ΑΡΙΘ. 3085 Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Νοτίου Αφρικής για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και της αποτροπής της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου

Σύμβαση Ν. ΕΛΛΑΔΑΣ - Ν. ΑΦΡΙΚΗΣ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ'ΑΡΙΘ. 3085/20021 ΦΕΚ Α'319 16.12.2002

Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Νοτίου Αφρικής για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και της αποτροπής της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Νοτίου Αφρικής για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και της αποτροπής της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου, που υπογράφηκε στη Πρετόρια στις 19 Νοεμβρίου 1998, το κείμενο της οποίας σε πρωτότυπη στηνελληνική, και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής:

ΣΥΜΒΑΣΗ

Μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Νοτίου Αφρικής για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και της αποτροπής της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου

Πρόλογος

Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και Η Κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Νοτίου Αφρικής επιθυμώντας να συνάψουν Σύμβαση για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και της αποτροπής της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου, Συμφώνησαν τα ακόλουθα:

Άρθρο 1. Πρόσωπα επί των οποίων εφαρμόζεται η σύμβαση

Άρθρο 1. Πρόσωπα επί των οποίων εφαρμόζεται η σύμβαση - Κείμενο νόμου

Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται επί προσώπων που είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών.

Άρθρο 2. Καλυπτόμενοι φόροι

Άρθρο 2. Καλυπτόμενοι φόροι - Κείμενο νόμου

1. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου που επιβάλλονται για λογαριασμό ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ή των διοικητικών υποδιαίρεσεων ή των τοπικών αρχών, ανεξάρτητα από τον τρόπο που επιβάλλονται.

2. Φόροι εισοδήματος και κεφαλαίου θεωρούνται όλοι οι φόροι που επιβάλλονται στο συνολικό εισόδημα, στο συνολικό κεφάλαιο, ή σε στοιχεία του εισοδήματος ή του κεφαλαίου, συμπεριλαμβανομένων των φόρων που επιβάλλονται στην ωφέλεια που προκύπτει από την εκποίηση κινητής ή ακίνητης περιουσίας, καθώς και των φόρων επί της υπεραξίας που προκύπτει από την ανατίμηση του κεφαλαίου.

3. Οι υφιστάμενοι φόροι στους οποίους εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση ειδικότερα είναι:

α) Στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας:

i) ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου των φυσικών προσώπων,
ii) ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου των νομικών προσώπων, (εφεξής αναφερόμενος ως «Ελληνικός φόρος»).

β) Στην περίπτωση της Νοτίου Αφρικής:

i) ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου φυσικών και νομικών προσώπων,
ii) ο φόρος επί των μερισμάτων, (εφεξής αναφερόμενος ως «Νοτιοαφρικάνικος φόρος»).

4. Η Σύμβαση εφαρμόζεται επίσης σε οποιουδήποτε ταυτόσημους ή ουσιαδώς παρόμοιους φόρους που επιβάλλονται μετά την ημερομηνία υπογραφής της Σύμβασης επί πλέον, ή σε αντικατάσταση, των υφιστάμενων φόρων. Οι αρμόδιες

αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών θα γνωστοποιούν η μια στην άλλη οποιασδήποτε ουσιαστικές αλλαγές έχουν επέλθει στις αντίστοιχες φορολογικές νομοθεσίες τους.

Άρθρο 3. Γενικοί ορισμοί

Άρθρο 3. Γενικοί ορισμοί - Κείμενο νόμου

1. Για τους σκοπούς αυτής της Σύμβασης, εκτός αν το κείμενο απαιτεί διαφορετικά:

α) οι όροι «ένα Συμβαλλόμενο Κράτος» και το «άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος» υποδηλώνουν την Ελληνική Δημοκρατία ή την Νότιο Αφρική όπως το κείμενο απαιτεί,

β) ο όρος «Ελληνική Δημοκρατία» περιλαμβάνει τα εδάφη της Ελληνικής Δημοκρατίας και το τμήμα υφαλοκρηπίδας και του υπεδάφους της κάτω από τη Μεσόγειο θάλασσα, επί των οποίων η Ελληνική Δημοκρατία έχει κυριαρχικά δικαιώματα σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο προς το σκοπό εξερεύνησης, εξόρυξης ή εκμετάλλευσης των φυσικών πόρων αυτών των περιοχών,

γ) ο όρος «Νότιος Αφρική» σημαίνει τη Δημοκρατία της Νοτίου Αφρικής και, χρησιμοποιούμενος με την γεωγραφική έννοια, περιλαμβάνει τα χωρικά ύδατα καθώς και οποιασδήποτε περιοχής έξω από τα χωρικά ύδατα, συμπεριλαμβανομένης και της ηπειρωτικής υφαλοκρηπίδας η οποία υπάρχει ή μπορεί να προσδιορισθεί στο μέλλον, κάτω από τους νόμους της Νοτίου Αφρικής και σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο, σε περιοχή στην οποία η Νότιος Αφρική ασκεί κυριαρχικά δικαιώματα ή δικαιοδοσία,

δ) ο όρος «πρόσωπο» περιλαμβάνει ένα φυσικό πρόσωπο, μια εταιρεία και οποιαδήποτε άλλη ένωση προσώπων, αλλά στην περίπτωση της Νοτίου Αφρικής εξαιρεί την προσωπική εταιρεία,

ε) ο όρος «εταιρεία» σημαίνει οποιαδήποτε εταιρική μορφή κεφαλαιουχικού χαρακτήρα ή οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο το οποίο έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση με μια εταιρεία,

ζ) οι όροι «επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» και «επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους» υποδηλώνουν αντίστοιχα μια επιχείρηση που ασκείται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και μια επιχείρηση που ασκείται από κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

η) ο όρος «υπήκοος» υποδηλώνει:

- i) οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο που έχει την υπηκοότητα ενός Συμβαλλόμενου Κράτους,
- ii) οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο ή ένωση που αποκτά το νομικό καθεστώς του από τους νόμους που ισχύουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος,

θ) ο όρος «διεθνείς μεταφορές» υποδηλώνει οποιαδήποτε μεταφορά με πλοίο ή αεροσκάφος, εκτός αν το πλοίο ή το αεροσκάφος εκτελεί δρομολόγια αποκλειστικά μεταξύ τοποθεσιών μέσα σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος,

ι) ο όρος «αρμόδια αρχή» υποδηλώνει:

- i) στην Ελληνική Δημοκρατία, τον Υπουργό Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του,
- ii) στη Νότιο Αφρική, τον Επίτροπο του Υπουργείου Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του.

2. Όσον αφορά την εφαρμογή της Σύμβασης οποιαδήποτε στιγμή από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, οποιοσδήποτε όρος ο οποίος δεν προσδιορίζεται σ' αυτή θα έχει, εκτός αν το κείμενο απαιτεί διαφορετικά, την έννοια που έχει κατά τη στιγμή της εφαρμογής σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους όσον αφορά τους φόρους στους οποίους εφαρμόζεται η Σύμβαση, οποιαδήποτε έννοιας σύμφωνα με τους εφαρμοζόμενους φορολογικούς νόμους αυτού του Κράτους υπερισχύουσας εκείνης της έννοιας που δίδεται σ' αυτό τον όρο σύμφωνα με άλλους νόμους του Κράτους αυτού.

Άρθρο 4. Κάτοικος

Άρθρο 4. Κάτοικος - Κείμενο νόμου

1. Για τους σκοπούς αυτής της Σύμβασης, ο όρος «κάτοικος τους ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» υποδηλώνει:

α) στην Ελληνική Δημοκρατία, οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο, σύμφωνα με τους νόμους της Ελληνικής Δημοκρατίας, υπόκειται σε φορολογία λόγω της κατοικίας του, τόπου διαμονής του, τόπου διοίκησης των δραστηριοτήτων του ή άλλου κριτηρίου παρόμοιας φύσης, αλλά αυτός ο όρος δεν περιλαμβάνει οποιοδήποτε πρόσωπο που υπόκεινται σε φορολογία στην Ελληνική Δημοκρατία όσον αφορά εισόδημα από πηγές της Ελληνικής Δημοκρατίας ή κεφαλαίου που βρίσκεται σ' αυτήν,

β) στην Νότιο Αφρική οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο το οποίο είναι μόνιμος κάτοικος στη Νότιο Αφρική και οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο εκτός από φυσικό το οποίο έχει

τον τόπο της πραγματικής διοίκησης των δραστηριοτήτων του στη Νότιο Αφρική,

γ) το Κράτος και οποιαδήποτε πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού.

2. Αν σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 ένα φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών, τότε η νομική του κατάσταση καθορίζεται ως εξής:

α) θεωρείται ότι είναι κάτοικος μόνο του Κράτους στο οποίο έχει μόνιμη οικογενειακή εστία, αν έχει μόνιμη οικογενειακή εστία και στα δύο Κράτη, θεωρείται ότι είναι κάτοικος του Κράτους με το οποίο διατηρεί στενότερους προσωπικούς και οικονομικούς δεσμούς (κέντρο ζωτικών συμφερόντων),

β) αν το Κράτος στο οποίο έχει το κέντρο των ζωτικών συμφερόντων του δεν μπορεί να προσδιορισθεί, ή αν δεν έχει μόνιμη οικογενειακή εστία σε κανένα από τα δύο Κράτη, θεωρείται κάτοικος μόνο του Κράτους στο οποίο έχει την συνήθη διαμονή του,

γ) αν έχει συνήθη διαμονή και στα δύο Κράτη ή σε κανένα από αυτά θεωρείται κάτοικος του Κράτους του οποίου είναι υπήκοος,

δ) αν είναι υπήκοος και των δύο Κρατών ή κανενός από τα δύο, οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών διευθετούν το ζήτημα με αμοιβαία συμφωνία.

3. Αν σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 ένα πρόσωπο εκτός από φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών, τότε το πρόσωπο αυτό θεωρείται κάτοικος του Κράτους στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησής του.

Άρθρο 5. Μόνιμη εγκατάσταση

Άρθρο 5. Μόνιμη εγκατάσταση - Κείμενο νόμου

1. Για τους σκοπούς αυτής της Σύμβασης, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» υποδηλώνει ένα καθορισμένο τόπο επιχειρηματικών δραστηριοτήτων μέσω του οποίου οι εργασίες μιας επιχείρησης διεξάγονται εν όλω ή εν μέρει.

2. Ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» περιλαμβάνει ειδικότερα:

α) έδρα διοίκησης,

β) υποκατάστημα,

γ) γραφείο,

δ) εργοστάσιο,

ε) εργαστήριο, και

ζ) ορυχείο, πηγή πετρελαίου ή αερίου, λατομείο ή οποιοδήποτε άλλο τόπο εξόρυξης ή εκμετάλλευσης φυσικών πόρων.

3. Ένα εργοτάξιο ή ένα έργο κατασκευής, συναρμολόγησης ή εγκατάστασης ή δραστηριότητες που σχετίζονται με σχεδιασμό, επίβλεψη ή παροχή συμβουλών, άμεσα συνδεδεμένα συνιστούν μόνιμη εγκατάσταση μόνο αν το εργοτάξιο, το έργο ή οι δραστηριότητες (μαζί με άλλα τέτοια εργοτάξια, έργα, ή δραστηριότητες, εάν υπάρχουν) διαρκεί περισσότερο από έξι μήνες.

4. Ο όρος μόνιμη εγκατάσταση επίσης περιλαμβάνει τη παροχή υπηρεσιών, περιλαμβανομένων των υπηρεσιών τεχνικής βοήθειας και συμβούλου, από μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους μέσω υπαλλήλων της ή άλλου προσωπικού χρησιμοποιούμενου από την επιχείρηση γι' αυτό το σκοπό, συνιστά μόνιμη εγκατάσταση μόνο υπό την προϋπόθεση ότι αυτές οι δραστηριότητες συνεχίζονται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για μια περίοδο ή περιόδους που ισοδυναμούν ή υπερβαίνουν αθροιστικά τις 120 ημέρες, μέσα σε μία 12μηνιαία περίοδο.

5. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις αυτού του Άρθρου, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» θεωρείται ότι δεν περιλαμβάνει :

α) τη χρήση διευκολύνσεων αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση,

β) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση,

γ) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά με σκοπό την επεξεργασία από άλλη επιχείρηση,

δ) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό την αγορά αγαθών ή εμπορευμάτων, ή για τη συλλογή πληροφοριών, για την επιχείρηση,

ε) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό την άσκηση οποιασδήποτε άλλης δραστηριότητας βοηθητικού ή προπαρασκευαστικού χαρακτήρα για την επιχείρηση,

ζ) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, αποκλειστικά με σκοπό την άσκηση ενός συνδυασμού δραστηριοτήτων από τις αναφερόμενες στις υποπαραγράφους α) έως ε) , εφόσον η συνολική δραστηριότητα του εν λόγω καθορισμένου τόπου που προκύπτει από αυτόν τον συνδυασμό είναι βοηθητικού ή προπαρασκευαστικού χαρακτήρα.

6. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, όταν ένα πρόσωπο-εκτός από ανεξάρτητο πράκτορα για τον οποίο έχει εφαρμογή η παράγραφος 8 - ενεργεί για λογαριασμό μιας επιχείρησης και έχει εξουσιοδότηση βάσει της οποίας ενεργεί, συστηματικά στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για να συνάπτει συμβόλαια για λογαριασμό της εν λόγω επιχείρησης, αυτή η επιχείρηση θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο Κράτος αυτό όσον αφορά οποιοσδήποτε δραστηριότητες αναλαμβάνει το εν λόγω πρόσωπο για την επιχείρηση, εκτός αν οι δραστηριότητες αυτού του προσώπου περιορίζονται σ' εκείνες που αναφέρονται στην παράγραφο 5 οι οποίες, και αν ακόμη ασκούνται μέσω καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, δεν καθιστούν αυτόν τον καθορισμένο τόπο μόνιμη εγκατάσταση σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής της παραγράφου.

7. Ανεξάρτητα με τις προηγούμενες διατάξεις αυτού του Άρθρου και τις διατάξεις του Άρθρου 14, ένα πρόσωπο που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και διεξάγει δραστηριότητες σχετικά με προκαταρκτικές μελέτες, έρευνα, εξόρυξη ή εκμετάλλευση φυσικών πόρων που βρίσκονται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος θα θεωρείται ότι διεξάγει όσον αφορά αυτές τις δραστηριότητες εργασία σ' αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μίας μόνιμης εγκατάστασης ή μίας καθορισμένης βάσης που βρίσκεται μέσα σ' αυτό, εκτός εάν τέτοιες δραστηριότητες διεξάγονται για περίοδο ή περιόδους που δεν υπερβαίνουν συνολικά τις 30 ημέρες μέσα σε διάστημα 12 μηνών. Εντούτοις, για τους σκοπούς αυτής της παραγράφου δραστηριότητες που διεξάγονται από μία επιχείρηση η οποία συνδέεται με άλλη επιχείρηση κατά την έννοια του Άρθρου 9 και αυτή η άλλη επιχείρηση συνεχίζει μέρος του ίδιου έργου τις ίδιες δραστηριότητες που διεξάγονται ή διεξάγονταν στη πρωτο-αναφερθείσα επιχείρηση, και οι δραστηριότητες που διεξάγονται από τις δύο επιχειρήσεις υπερβαίνουν μία περίοδο ή περιόδους 30 ημερών μέσα σε διάστημα περιόδου 12 μηνών, τότε κάθε επιχείρηση θεωρείται ότι διεξάγει εργασίες μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται μέσα σ' αυτό το άλλο Κράτος.

8. Μια επιχείρηση δεν θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος απλά και μόνο επειδή διεξάγει εργασίες σ' αυτό το Κράτος μέσω μεσίτη, γενικού αντιπροσώπου επί προμήθεια ή άλλου ανεξάρτητου πράκτορα, εφόσον τα εν λόγω πρόσωπα ενεργούν μέσα στα συνήθη πλαίσια της δραστηριότητάς τους.

9. Το γεγονός ότι μια επιχείρηση που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ελέγχει ή ελέγχεται από εταιρεία που είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ή η οποία διεξάγει εργασίες σ' αυτό το άλλο Κράτος (είτε μέσω μόνιμης εγκατάστασης είτε με άλλο τρόπο), δεν καθιστά την καθεμία από τις εταιρείες μόνιμη εγκατάσταση της άλλης.

Αρθρο 6. Εισόδημα από ακίνητη περιουσία

Αρθρο 6. Εισόδημα από ακίνητη περιουσία - Κείμενο νόμου

1. Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από ακίνητη περιουσία (συμπεριλαμβανομένου του εισοδήματος από γεωργία ή δασοκομία) που βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.
2. Ο όρος «ακίνητη περιουσία» θα έχει την έννοια που ορίζεται από τη νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο βρίσκεται η εν λόγω περιουσία. Ο όρος περιλαμβάνει σε κάθε περίπτωση περιουσία παρεπόμενη της ακίνητης περιουσίας, τα ζώα και τον εξοπλισμό που χρησιμοποιούνται στην γεωργία και δασοκομία, δικαιώματα στα οποία εφαρμόζονται οι διατάξεις του γενικού δικαίου για την έγγειο ιδιοκτησία, επικαρπία ακίνητης περιουσίας, δικαιώματα τα οποία παρέχουν προσόδους μεταβλητές ή σταθερές ως αντάλλαγμα για την εκμετάλλευση, ή δικαίωμα εκμετάλλευσης, μεταλλευτικών κοιτασμάτων, πηγών και άλλων φυσικών πόρων. Πλοία, πλοιάρια και αεροσκάφη δεν θεωρούνται ως ακίνητη περιουσία.
3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται σε εισόδημα που προέρχεται από την άμεση χρήση, εκμίσθωση ή οποιασδήποτε άλλης μορφής χρήση ακίνητης περιουσίας.
4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 έχουν επίσης εφαρμογή στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία μιας επιχείρησης και στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία που χρησιμοποιείται για την παροχή ανεξάρτητων προσωπικών υπηρεσιών.

Αρθρο 7. Κέρδη επιχειρήσεων

Αρθρο 7. Κέρδη επιχειρήσεων - Κείμενο νόμου

1. Τα κέρδη μιας επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος εκτός αν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό. Αν η επιχείρηση

διεξάγει εργασίες ως ανωτέρω, τότε τα κέρδη της επιχείρησης μπορούν να φορολογούνται στο άλλο Κράτος αλλά μόνο ως προς το τμήμα αυτών που αποδίδεται στην μόνιμη εγκατάσταση.

2. Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 3, αν μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό, τότε στο κάθε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος αποδίδονται στη μόνιμη αυτή εγκατάσταση τα κέρδη τα οποία υπολογίζεται ότι θα πραγματοποιούσε αν ήταν μια διαφορετική και ανεξάρτητη επιχείρηση που ασχολείται με τις ίδιες ή παρόμοιες δραστηριότητες κάτω από τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες και συναλλάσσεται εντελώς ανεξάρτητα με την επιχείρηση της οποίας αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση.

3. Κατά τον προσδιορισμό των κερδών μιας μόνιμης εγκατάστασης αναγνωρίζονται προς έκπτωση δαπάνες που πραγματοποιούνται για τους σκοπούς της μόνιμης εγκατάστασης, περιλαμβανομένων των πραγματοποιούμενων για τους σκοπούς της μόνιμης εγκατάστασης διαχειριστικών και γενικών διοικητικών εξόδων, είτε στο Κράτος που βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση είτε αλλού.

4. Κανένα κέρδος δεν θεωρείται ότι ανήκει στη μόνιμη εγκατάσταση λόγω απλής αγοράς αγαθών και εμπορευμάτων από την μόνιμη εγκατάσταση για λογαριασμό της επιχείρησης.

5. Για τους σκοπούς των προηγούμενων παραγράφων, τα κέρδη που αποδίδονται στη μόνιμη εγκατάσταση προσδιορίζονται με την ίδια μέθοδο κάθε χρόνο εκτός αν υπάρχουν βάσιμοι και επαρκείς λόγοι για το αντίθετο.

6. Σε περίπτωση που στα κέρδη περιλαμβάνονται στοιχεία εισοδήματος που αντιμετωπίζονται χωριστά σε άλλα Άρθρα αυτής της Σύμβασης, τότε οι διατάξεις αυτών των Άρθρων δεν επηρεάζονται από τις διατάξεις του παρόντος Άρθρου.

Άρθρο 8. Ναυτιλιακές και αεροπορικές μεταφορές

Άρθρο 8. Ναυτιλιακές και αεροπορικές μεταφορές - Κείμενο νόμου

1. Κέρδη προερχόμενα από την εκμετάλλευση πλοίων σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο είναι νηολογημένα τα πλοία ή από το οποίο έχουν εφοδιασθεί προσωρινά ναυτιλιακά έγγραφα.

2. Κέρδη επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους προερχόμενα από την εκμετάλλευση αεροσκάφους σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος.

3. Κέρδη επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους προερχόμενα από κέρδη από τη χρήση ή εκμίσθωση εμπορευματοκιβωτίων (περιλαμβανομένων των ρυμουλκών και του σχετικού εξοπλισμού για την μεταφορά των εμπορευματοκιβωτίων) που χρησιμοποιούνται σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 αυτού του Άρθρου έχουν επίσης εφαρμογή στα κέρδη που πραγματοποιούνται από συμμετοχή σε «POOL» σε κοινοπρακτικής μορφής εκμετάλλευση ή σε πρακτορείο που λειτουργεί σε διεθνές επίπεδο.

Άρθρο 9. Συνδεδεμένες επιχειρήσεις

Άρθρο 9. Συνδεδεμένες επιχειρήσεις - Κείμενο νόμου

1. Αν α) επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους συμμετέχει άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, τον έλεγχο ή το κεφάλαιο μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ή

β) τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, τον έλεγχο ή το κεφάλαιο μιας επιχείρησης του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και μιας επιχείρησης άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, και σε κάθε μια από τις περιπτώσεις αυτές επικρατούν ή επιβάλλονται μεταξύ των δύο επιχειρήσεων στις εμπορικές ή οικονομικές σχέσεις τους όροι οι οποίοι διαφέρουν από εκείνους που θα επικρατούσαν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε οποιαδήποτε κέρδη τα οποία θα είχαν πραγματοποιηθεί από μια από τις επιχειρήσεις, αλλά, λόγω αυτών των όρων, δεν έχουν πραγματοποιηθεί, μπορούν να συμπεριλαμβάνονται στα κέρδη αυτής της επιχείρησης και να φορολογούνται ανάλογα.

2. Αν ένα Συμβαλλόμενο Κράτος περιλαμβάνει στα κέρδη μιας επιχείρησης αυτού του Κράτους -και φορολογεί ανάλογα- κέρδη για τα οποία μια επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους έχει φορολογηθεί σ' αυτό το άλλο Κράτος και τα περιληφθέντα κατ' αυτόν τον τρόπο κέρδη είναι κέρδη τα οποία θα είχαν πραγματοποιηθεί από την επιχείρηση του πρώτου -μνημονευθέντος Κράτους αν οι όροι που επικρατούν μεταξύ των δύο επιχειρήσεων ήταν οι ίδιοι με εκείνους που θα επικρατούσαν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε αυτό το άλλο Κράτος

προσαρμόζει ανάλογα το ποσό του φόρου που έχει επιβληθεί μέσα σ' αυτό το Κράτος επί εκείνων των κερδών. Κατά τον καθορισμό μιας τέτοιας προσαρμογής, πρέπει να ληφθούν υπόψη και οι λοιπές διατάξεις αυτής της Σύμβασης και οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών συμβουλευόμενοι η μια την άλλη αν κριθεί απαραίτητο.

Άρθρο 10. Μερίσματα

Άρθρο 10. Μερίσματα - Κείμενο νόμου

1. Μερίσματα που καταβάλλονται από εταιρεία που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογηθούν σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Τέτοια μερίσματα μπορούν όμως, επίσης να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος και σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, αλλά ο δικαιούχος των μερισμάτων είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει:

α) το 5% του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων εάν ο δικαιούχος είναι μία εταιρεία (εκτός από μία προσωπική εταιρεία) η οποία κατέχει άμεσα τουλάχιστον 25% του κεφαλαίου της εταιρείας που καταβάλλει τα μερίσματα,

β) το 15% του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων σε όλες τις άλλες περιπτώσεις. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία, το τρόπο εφαρμογής αυτών των περιορισμών.

Η παρούσα παράγραφος δεν επηρεάζει τη φορολόγηση της εταιρείας όσον αφορά τα κέρδη από τα οποία καταβάλλονται τα μερίσματα.

3. Ο όρος «μερίσματα» όπως χρησιμοποιείται σ' αυτό το Άρθρο υποδηλώνει εισόδημα από μετοχές, μετοχές «επικαρπίας» ή δικαιώματα «επικαρπίας», μετοχές μεταλλείων, ιδρυτικούς τίτλους ή άλλα δικαιώματα συμμετοχής σε κέρδη, που δεν αποτελούν απαιτήσεις από χρέη, καθώς επίσης και εισόδημα από εταιρικά δικαιώματα το οποίο υπόκειται στην ίδια φορολογική μεταχείριση με το εισόδημα από μετοχές σύμφωνα με τους νόμους του Κράτους του οποίου είναι κάτοικος η εταιρεία που διενεργεί τη διανομή.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν έχουν εφαρμογή αν ο δικαιούχος των μερισμάτων, όντας κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες

στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου η εταιρία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος, μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό, ή παρέχει ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες σ' αυτό το άλλο Κράτος μέσω καθορισμένης βάσης που βρίσκεται σ' αυτό, και η συμμετοχή (holding) σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα μερίσματα, συνδέεται ουσιαστικά μ' αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σ' αυτή τη περίπτωση, έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των άρθρων 7 ή 14, ανάλογα με την περίπτωση.

5. Αν μια εταιρία που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους πραγματοποιεί κέρδη ή αποκτά εισόδημα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, αυτό το άλλο Κράτος δεν μπορεί να επιβάλλει φόρο στα μερίσματα που καταβάλλονται από την εταιρία, εκτός αν αυτά τα μερίσματα καταβάλλονται σε κάτοικο αυτού του άλλου Κράτους ή η συμμετοχή (holding) σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα μερίσματα συνδέεται ουσιαστικά με μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό το άλλο Κράτος, ούτε μπορεί να υπαγάγει τα μη διανεμόμενα κέρδη σε φόρο επί μη διανεμόμενων κερδών, ακόμη και αν τα καταβαλλόμενα μερίσματα ή τα μη διανεμόμενα κέρδη αποτελούνται εν όλω ή εν μέρει από κέρδη ή εισοδήματα που προκύπτουν σ' αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 11. Τόκοι

Άρθρο 11. Τόκοι - Κείμενο νόμου

1. Τόκοι που προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Αυτοί οι τόκοι μπορούν, όμως επίσης να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, αλλά αν ο δικαιούχος των τόκων είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει το 8% του ακαθάριστου ποσού των τόκων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία το τρόπο εφαρμογής αυτού του περιορισμού.

3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 2, τόκοι που προκύπτουν στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος θα εξαιρούνται από το φόρο σ' αυτό το Κράτος αν:

α) οι τόκοι καταβάλλονται από το ίδιο το Συμβαλλόμενο Κράτος ή μία πολιτική του υποδιαίρεση ή μία τοπική του αρχή,

β) οι τόκοι καταβάλλονται σ' αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή μία πολιτική του

υποδιαίρεση ή μία τοπική του αρχή,

γ) οι τόκοι καταβάλλονται στην Κεντρική Τράπεζα της Ελλάδος ή στη Νότιο Αφρικάνικη Αποθεματική Τράπεζα,

δ) οι τόκοι καταβάλλονται σε οποιαδήποτε άλλη υπηρεσία ή όργανο που ανήκουν εξ ολοκλήρου σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή μία πολιτική του υποδιαίρεση ή μία τοπική του αρχή.

4. Ο όρος «τόκοι» όπως χρησιμοποιείται σ' αυτό το Άρθρο υποδηλώνει εισόδημα από απαιτήσεις από χρέη κάθε είδους είτε εξασφαλίζονται με υποθήκη ή όχι, είτε παρέχουν ή όχι δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη, και ιδιαίτερα, εισόδημα από κρατικά χρεόγραφα και εισόδημα από ομολογίες με ή χωρίς ασφάλεια, περιλαμβανομένων των δώρων (premiums) και βραβείων που συνεπάγονται τέτοιου είδους χρεόγραφα και ομολογίες καθώς επίσης και οιοδήποτε εισόδημα που έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση με εισόδημα από τόκους σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο προκύπτει το εν λόγω εισόδημα.

5. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν έχουν εφαρμογή αν ο δικαιούχος των τόκων, που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν οι τόκοι, μέσω μόνιμης εγκατάστασης σ' αυτό ή αν παρέχει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό και η απαίτηση χρέους σε σχέση με την οποία καταβάλλονται οι τόκοι συνδέεται ουσιαστικά μ' αυτήν την μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σ' αυτή τη περίπτωση, έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.

6. Τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος όταν ο καταβάλλον είναι κάτοικος αυτού του Κράτους. Αν, όμως, το πρόσωπο που καταβάλλει τους τόκους, ανεξάρτητα αν είναι ή όχι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, έχει σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση σε σχέση με την οποία προέκυψε η οφειλή για την οποία καταβάλλονται οι τόκοι, και αυτοί οι τόκοι βαρύνουν αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε αυτοί οι τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν στο Κράτος που βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.

7. Σε περίπτωση που, λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντα και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των τόκων, λαμβανομένης υπόψη της απαίτησης από το χρέος για την οποία καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό το οποίο θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντα και του δικαιούχου ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις αυτού του Άρθρου έχουν εφαρμογή μόνο στο τελευταίο αναφερθέν ποσό. Σ' αυτή τη περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών φορολογείται σύμφωνα με τους νόμους του καθενός Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 12. Δικαιώματα

Άρθρο 12. Δικαιώματα - Κείμενο νόμου

1. Δικαιώματα που προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Τέτοια δικαιώματα μπορούν όμως, επίσης να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, αλλά αν ο δικαιούχος των δικαιωμάτων είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει:

α) το 5% του ακαθάριστου ποσού των πληρωμών που αναφέρονται στην παράγραφο 3 α),

β) το 7% του ακαθάριστου ποσού των πληρωμών που αναφέρονται στην παράγραφο 3 β).

3. Ο όρος «δικαιώματα» όπως χρησιμοποιείται σ' αυτό το Άρθρο σημαίνει:

α) πληρωμές κάθε είδους που εισπράττονται ως αντάλλαγμα για τη χρήση, ή το δικαίωμα χρήσης, οποιουδήποτε δικαιώματος αναπαραγωγής, φιλολογικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής εργασίας, περιλαμβανομένων των κινηματογραφικών ταινιών, και ταινιών ή μαγνητοταινιών ή δισκετών ή οποιουδήποτε άλλου μέσου για τηλεοπτικές ή ραδιοφωνικές εκπομπές,

β) πληρωμές κάθε είδους που εισπράττονται ως αντάλλαγμα για τη χρήση, ή το δικαίωμα χρήσης, οιασδήποτε ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδίου ή προτύπου μηχανολογικού σχεδίου, μυστικού τύπου ή διαδικασίας παραγωγής, ή για τη χρήση, ή το δικαίωμα χρήσης, βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού, ή για πληροφορίες που αφορούν σε βιομηχανική, εμπορική ή επιστημονική εμπειρία.

4. Οι διατάξεις των άρθρων 1 και 2 δεν έχουν εφαρμογή αν ο δικαιούχος των δικαιωμάτων, όντας κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν τα δικαιώματα, μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό, ή παρέχει σ' αυτό το άλλο Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό, και το δικαίωμα ή η περιουσία σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα δικαιώματα συνδέεται ουσιαστικά με αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σ' αυτή τη περίπτωση έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.

5. Δικαιώματα θεωρούνται ότι προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος αν ο καταβάλλον είναι κάτοικος αυτού του Κράτους. Αν, όμως, το πρόσωπο που καταβάλλει τους τόκους, ανεξάρτητα αν είναι ή όχι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, έχει σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση σε σχέση με την οποία προέκυψε η υποχρέωση καταβολής των δικαιωμάτων και τα δικαιώματα αυτά βαρύνουν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε τα εν λόγω δικαιώματα θεωρούνται ότι προκύπτουν στο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.

6. Σε περίπτωση που, λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντα και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών των δύο και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσόν των δικαιωμάτων, λαμβανομένης υπόψη της χρήσης ή του δικαιώματος χρήσης ή των πληροφοριών για τα οποία καταβάλλονται τα δικαιώματα, υπερβαίνει το ποσό το οποίο θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντα και του δικαιούχου, ελλείψει μίας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις του παρόντος Άρθρου έχουν εφαρμογή μόνο στο τελευταίο αναφερθέν ποσόν. Σ' αυτή τη περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος της καταβολής φορολογείται σύμφωνα με τους νόμους του καθενός Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπ' όψη και των λοιπών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 13. Ωφέλεια από κεφάλαιο

Άρθρο 13. Ωφέλεια από κεφάλαιο - Κείμενο νόμου

1. Ωφέλεια που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εκποίηση ακίνητης περιουσίας που αναφέρεται στο άρθρο 6 και βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ωφέλεια από την εκποίηση κινητής περιουσίας που αποτελεί τμήμα της επαγγελματικής περιουσίας μιας μόνιμης εγκατάστασης που έχει μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή κινητής περιουσίας που ανήκει σε καθορισμένη βάση την οποία κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διαθέτει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για τον σκοπό της παροχής ανεξάρτητων προσωπικών υπηρεσιών, περιλαμβανομένης της ωφέλειας από την εκποίηση μιας τέτοιας μόνιμης εγκατάστασης (μόνης ή με ολόκληρη την επιχείρηση) ή τέτοιας καθορισμένης βάσης, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

3. Ωφέλεια από την εκποίηση πλοίων ή αεροσκαφών που εκτελούν διεθνείς μεταφορές ή κινητής περιουσίας που συνδέεται με την εκμετάλλευση τέτοιων πλοίων ή αεροσκαφών, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο τα κέρδη

από την εκμετάλλευση των εν λόγω πλοίων ή αεροσκαφών φορολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 8.

4. Ωφέλεια από την εκποίηση οποιασδήποτε περιουσίας εκτός από εκείνη που αναφέρεται στις παραγράφους 1, 2 και 3, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο είναι κάτοικος ο εκποιών την περιουσία.

Άρθρο 14. Ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες

Άρθρο 14. Ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες - Κείμενο νόμου

1. Εισόδημα που αποκτά ένα φυσικό πρόσωπο το οποίο είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι επαγγελματικών υπηρεσιών ή άλλων δραστηριοτήτων ανεξάρτητου χαρακτήρα φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος εκτός αν διατηρεί κατά συνήθη τρόπο μια καθορισμένη βάση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για τον σκοπό άσκησης των δραστηριοτήτων του. Αν έχει μια τέτοια καθορισμένη βάση, το εισόδημα μπορεί να φορολογείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αλλά μόνο κατά το τμήμα εκείνο που αποδίδεται σ' αυτήν την καθορισμένη βάση. Για τους σκοπούς αυτής της Σύμβασης, εάν το φυσικό πρόσωπο που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για περίοδο ή περιόδους μεγαλύτερες κατά μέσο όρο των 183 ημερών για κάθε 12μηνη περίοδο που αρχίζει ή τελειώνει στο οικονομικό έτος που αναφέρεται, θεωρείται ότι διατηρεί κατά συνήθη τρόπο καθορισμένη βάση στο άλλο Κράτος και το εισόδημα που αποκτάται από την άσκηση των δραστηριοτήτων του σ' αυτό το άλλο Κράτος θα αποδίδεται σ' αυτήν την καθορισμένη βάση.

2. Ο όρος «επαγγελματικές υπηρεσίες» περιλαμβάνει ιδιαίτερα ανεξάρτητες επιστημονικές, φιλολογικές, καλλιτεχνικές, εκπαιδευτικές ή διδακτικές δραστηριότητες καθώς επίσης και τις ανεξάρτητες δραστηριότητες ιατρών, δικηγόρων, μηχανικών, αρχιτεκτόνων, οδοντιάτρων και λογιστών.

Άρθρο 15. Εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες

Άρθρο 15. Εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες - Κείμενο νόμου

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 16, 18 και 19, μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές που αποκτά κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για εξαρτημένη απασχόληση φορολογούνται σ' αυτό το Κράτος εκτός αν η απασχόληση ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Αν η απασχόληση ασκείται έτσι η αμοιβή που αποκτάται από αυτήν, μπορεί να φορολογείται στο άλλο Κράτος.

2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 1, αμοιβή που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι εξαρτημένης απασχόλησης που ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος φορολογείται μόνο στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος εάν:

α) ο δικαιούχος της αμοιβής βρίσκεται στο άλλο Κράτος για περίοδο ή περιόδους που δεν υπερβαίνουν συνολικά τις 183 μέρες σε οποιαδήποτε περίοδο 12 μηνών που αρχίζει ή τελειώνει στο οικείο οικονομικό έτος, και

β) η αμοιβή καταβάλλεται από, ή για λογαριασμό, εργοδότη που δεν είναι κάτοικος του άλλου Κράτους, και

γ) η αμοιβή δεν βαρύνει μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση που έχει ο εργοδότης στο άλλο Κράτος.

3. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις αυτού του Άρθρου, αμοιβή που αποκτάται από εξαρτημένη απασχόληση που ασκείται σε πλοίο ή αεροσκάφος σε διεθνείς μεταφορές, μπορεί να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο φορολογούνται τα κέρδη από την εκμετάλλευση του πλοίου ή του αεροσκάφους σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 8.

4. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις, μισθοί, ημερομίσθια και άλλες αμοιβές, που αποκτώνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι εργασίας η οποία συνδέεται με δραστηριότητες που αναφέρονται στην παράγραφο 7 του Άρθρου 5 διεξάγεται διαμέσου μίας μόνιμης εγκατάστασης ή μίας καθορισμένης βάσης στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 16. Αμοιβές διευθυντών

Άρθρο 16. Αμοιβές διευθυντών - Κείμενο νόμου

Αμοιβές διευθυντών και άλλες παρόμοιες πληρωμές που καταβάλλονται σε κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους υπό την ιδιότητα του ως μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου μίας εταιρείας που είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορεί να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 17. Ψυχαγωγοί και αθλητές

Άρθρο 17. Ψυχαγωγοί και αθλητές - Κείμενο νόμου

1. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των άρθρων 7, 14 και 15, εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ως πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας, όπως καλλιτέχνης θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου ή τηλεόρασης ή μουσικός ή ως αθλητής από την άσκηση αυτών των προσωπικών δραστηριοτήτων του στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Αν εισόδημα από την άσκηση προσωπικών δραστηριοτήτων από πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή έναν αθλητή υπό την ιδιότητα του αυτή, δεν περιέχεται σ' αυτό το πρόσωπο αλλά σε άλλο πρόσωπο, αυτό το εισόδημα μπορεί, ανεξάρτητα από τις διατάξεις των άρθρων 7, 14 και 15, να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο ασκούνται οι δραστηριότητες του προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή του αθλητή.

Άρθρο 18. Συντάξεις και ετήσιες παροχές

Άρθρο 18. Συντάξεις και ετήσιες παροχές - Κείμενο νόμου

1. Με τις επιφύλαξη των διατάξεων της παρ. 2 του άρθρου 19, συντάξεις και άλλες παρόμοιες αμοιβές για υπηρεσίες που πρόσφερε στο παρελθόν, και ετήσιες παροχές, που προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται το πρώτο αναφερόμενο Κράτος.

2. Ο όρος «ετήσια παροχή» σημαίνει ένα καθορισμένο ποσό που καταβάλλεται σε καθορισμένα χρονικά διαστήματα, εφ' όρου ζωής ή για ορισμένο χρονικό διάστημα, με αποτέλεσμα την ανάληψη υποχρέωσης για την πραγματοποίηση των καταβολών αυτών έναντι επαρκούς και πλήρους χρηματικού ανταλλάγματος ή ανταλλάγματος δεκτικού αποτιμήσεως σε χρήμα.

Άρθρο 19. Κυβερνητικές υπηρεσίες

Άρθρο 19. Κυβερνητικές υπηρεσίες - Κείμενο νόμου

1. α) Μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές, εκτός από σύνταξη, που καταβάλλονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή μία πολιτική υποδιαίρεση ή μια τοπική αρχή αυτού σ' ένα φυσικό πρόσωπο έναντι υπηρεσιών που παρασχέθηκαν προς το Κράτος αυτό ή υποδιαίρεση ή την τοπική αρχή, φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος.

β) Εντούτοις, αυτοί οι μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές φορολογούνται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν οι υπηρεσίες παρέχονται μέσα στο Κράτος αυτό και το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος αυτού του Κράτους και:

- i) είναι υπήκοος αυτού του Κράτους, ή
- ii) δεν έγινε κάτοικος αυτού του Κράτους αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό παροχής των υπηρεσιών.

2. α) Οποιαδήποτε σύνταξη που καταβάλλεται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή μία πολιτική υποδιαίρεση ή από τοπική αρχή αυτού ή από ταμεία που συστάθηκαν από αυτά, σ' ένα φυσικό πρόσωπο για υπηρεσίες που παρασχέθηκαν προς το Κράτος αυτό ή προς την υποδιαίρεση ή προς την τοπική αρχή φορολογείται μόνο σ' αυτό το Κράτος.

β) Μια τέτοια σύνταξη όμως, φορολογείται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν το φυσικό πρόσωπο είναι υπήκοος και κάτοικος του Κράτους αυτού.

3. Οι διατάξεις των άρθρων 15, 16, 17 και 18 εφαρμόζονται σε μισθούς, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές και συντάξεις για υπηρεσίες που παρασχέθηκαν σε σχέση με επαγγελματική δραστηριότητα που διεξάγεται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού.

Άρθρο 20. Δάσκαλοι, ερευνητές, σπουδαστές και μαθητευόμενοι

Άρθρο 20. Δάσκαλοι, ερευνητές, σπουδαστές και μαθητευόμενοι - Κείμενο νόμου

1. Ένα φυσικό πρόσωπο που επισκέπτεται ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μετά από πρόσκληση από ένα πανεπιστήμιο, ερευνητικό ίδρυμα ή άλλο οργανισμό ανώτατης ή ανώτερης εκπαίδευσης, μόνο για το σκοπό της διδασκαλίας ή την διεξαγωγή έρευνας σ' αυτά τα ιδρύματα και ο οποίος είναι ή ήταν αμέσως πριν από αυτή την επίσκεψη, κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, απαλλάσσεται από τον φόρο στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος επί αμοιβής, από πηγές εκτός του πρώτου μνημονευόμενου Κράτους για τέτοια διδασκαλία ή έρευνα για περίοδο που δεν ξεπερνά τα δύο χρόνια από την ημερομηνία της πρώτης άφιξης του σ' αυτό το Κράτος.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του Άρθρου αυτού δεν θα έχουν εφαρμογή σε εισοδήματα από έρευνα, εάν αυτή η έρευνα αναλαμβάνεται όχι για το δημόσιο συμφέρον αλλά πρωταρχικά για ιδιωτικό όφελος ενός συγκεκριμένου προσώπου ή προσώπων.

3. Ένας σπουδαστής ή μαθητευόμενος ο οποίος βρίσκεται σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνο για το σκοπό της εκπαίδευσης ή εξάσκησης και ο οποίος είναι, ή ήταν αμέσως πριν από αυτή την παρουσία, κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, απαλλάσσεται από το φόρο στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος για πληρωμές που ελήφθησαν εκτός του πρώτου μνημονευόμενου Κράτους για τους σκοπούς της συντήρησης, εκπαίδευσης ή εξάσκησης του.

Άρθρο 21. Άλλα εισοδήματα

Άρθρο 21. Άλλα εισοδήματα - Κείμενο νόμου

1. Εισοδήματα κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, οπουδήποτε και αν προκύπτουν, που δεν ρυθμίζονται με τα προηγούμενα άρθρα αυτής της Σύμβασης

φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται επί εισοδήματος , με εξαίρεση το εισόδημα από ακίνητη περιουσία όπως ορίζεται στη παράγραφο 2 του άρθρου 6, αν ο δικαιούχος αυτού του εισοδήματος όντας κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει επιχείρηση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό, ή ασκεί σ' αυτό το άλλο Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες από μιά καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό, και το δικαίωμα ή η περιουσία σε σχέση με την οποία καταβάλλεται το εισόδημα συνδέεται ουσιαστικά με αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε μια τέτοια περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.

3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, εισοδήματα κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους που δεν ρυθμίζονται από τα προηγούμενα άρθρα αυτής της Σύμβασης και προκύπτουν στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορούν να φορολογούνται επίσης σ' αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 22. Κεφάλαιο

Άρθρο 22. Κεφάλαιο - Κείμενο νόμου

1. Κεφάλαιο αντιπροσωπευόμενο από ακίνητη περιουσία όπως αναφέρεται στο Άρθρο 6, τη οποία ανήκει σε κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, δύναται να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Κεφάλαιο αντιπροσωπευόμενο από κινητή περιουσία που αποτελεί τμήμα της επαγγελματικής περιουσίας μίας μόνιμης εγκατάστασης την οποία μιά επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έχει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή από κινητή περιουσία η οποία συνδέεται με καθορισμένη βάση την οποία διαθέτει κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για τον σκοπό άσκησης ανεξάρτητων προσωπικών υπηρεσιών, δύναται να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

3. Κεφάλαιο αντιπροσωπευόμενο από πλοία ή αεροσκάφη σε διεθνείς μεταφορές ή από κινητή περιουσία που συνδέεται με την εκμετάλλευση τέτοιων πλοίων ή αεροσκαφών, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο τα κέρδη από την εκμετάλλευση των ανωτέρω αναφερθέντων πλοίων ή αεροσκαφών φορολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 8.

4. Όλα τα άλλα στοιχεία του κεφαλαίου κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος.

Άρθρο 23. Αποφυγή της διπλής φορολογίας

Άρθρο 23. Αποφυγή της διπλής φορολογίας - Κείμενο νόμου

1. Η διπλή φορολογία αποφεύγεται ως ακολούθως:

α) Στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας, αν κάτοικος της Ελληνικής Δημοκρατίας αποκτά εισόδημα ή κατέχει κεφάλαιο το οποίο, σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής της Σύμβασης, δύναται να φορολογείται στη Νότιο Αφρική, η Ελληνική Δημοκρατία παραχωρεί:

- i) ως έκπτωση από το φόρο εισοδήματος αυτού του κατοίκου, ποσό ίσο προς το φόρο εισοδήματος που καταβλήθηκε στη Νότιο Αφρική,
- ii) ως έκπτωση από το φόρο κεφαλαίου αυτού του κατοίκου, ποσό ίσο προς το φόρο κεφαλαίου που καταβλήθηκε στη Νότιο Αφρική.

Μία τέτοια έκπτωση δεν μπορεί, εν τούτοις, να υπερβαίνει, και στις δύο περιπτώσεις το τμήμα του φόρου εισοδήματος ή του φόρου κεφαλαίου, όπως υπολογίσθηκε πριν να δοθεί η έκπτωση, το οποίο αντιστοιχεί, ανάλογα με την περίπτωση, στο εισόδημα ή στο κεφάλαιο το οποίο δύναται να φορολογείται στη Νότιο Αφρική.

β) Στην περίπτωση της Νοτίου Αφρικής, ο ελληνικός φόρος που καταβάλλεται από κατοίκους της Νοτίου Αφρικής έναντι εισοδήματος ή κεφαλαίου, που φορολογείται στην Ελληνική Δημοκρατία σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής της Σύμβασης, θα εκπίπτει από τους οφειλόμενους φόρους σύμφωνα με τους φορολογικούς νόμους της Νοτίου Αφρικής. Μία τέτοια έκπτωση δεν μπορεί, εν τούτοις, να υπερβαίνει ένα ποσό το οποίο αντιστοιχεί στο συνολικό φόρο της Νοτίου Αφρικής ο οποίος θα καταβάλλεται με τον ίδιο συντελεστή όπως το εισόδημα ή το κεφάλαιο που αναφέρεται στο συνολικό εισόδημα ή στο συνολικό κεφάλαιο αντίστοιχα.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 αυτού του Άρθρου, οι όροι «Ελληνικός πληρωτέος φόρος» και «Νοτιοαφρικάνικος πληρωτέος φόρος» θεωρείται ότι περιλαμβάνει το ποσό του φόρου το οποίο έχει καταβληθεί στην Ελληνική Δημοκρατία ή στη Νότιο Αφρική, ανάλογα με την περίπτωση, αλλά για μία έκπτωση ή μείωση που παρέχεται σύμφωνα με την υφιστάμενη νομοθεσία για την προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης σ' αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος.

3. Παροχή που δίδεται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή μία πολιτική υποδιαίρεση αυτού σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους σύμφωνα με την υφιστάμενη νομοθεσία για την προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος, δεν φορολογείται στο άλλο Κράτος.

Άρθρο 24. Μη διακριτική μεταχείριση

Άρθρο 24. Μη διακριτική μεταχείριση - Κείμενο νόμου

1. Οι υπήκοοι ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν θα υπόκεινται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική με αυτή επιβάρυνση, η οποία είναι διάφορη ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές επιβαρύνσεις στις οποίες υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν οι υπήκοοι του άλλου Κράτους κάτω από τις ίδιες συνθήκες, ιδιαίτερα όσον αφορά την κατοικία. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του άρθρου 1, η διάταξη αυτή εφαρμόζεται επίσης σε πρόσωπα τα οποία δεν είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών.

2. Η φορολογία που επιβάλλεται σε μόνιμη εγκατάσταση την οποία μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος δεν επιβάλλεται κατά τρόπο λιγότερο ευνοϊκό σ' αυτό το άλλο Κράτος από τη φορολογία που επιβάλλεται σε επιχειρήσεις αυτού του άλλου Κράτους που διεξάγουν τις ίδιες δραστηριότητες. Η διάταξη αυτή δεν ερμηνεύεται ότι υποχρεώνει ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να χορηγεί σε κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους οποιοσδήποτε προσωπικές εκπτώσεις, απαλλαγές και μειώσεις για φορολογικούς σκοπούς λόγω προσωπικής κατάστασης ή οικογενειακών υποχρεώσεων τις οποίες χορηγεί στους δικούς του κατοίκους.

3. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 1 του Άρθρου 9, της παραγράφου 7 του Άρθρου 11 ή της παραγράφου 6 του Άρθρου 12, τόκοι, δικαιώματα και άλλες πληρωμές που καταβάλλονται από μία επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, για το σκοπό του υπολογισμού των φορολογητέων κερδών της εν λόγω επιχείρησης, αναγνωρίζονται ως έκπτωση με τους ίδιους όρους σαν να είχαν καταβληθεί σε κάτοικο του πρώτου - μνημονευόμενου Κράτους. Ομοίως, οποιαδήποτε χρέη μιας επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους προς κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, για το σκοπό του υπολογισμού της φορολογητέας περιουσίας αυτής της επιχείρησης, αναγνωρίζονται ως έκπτωση με τους ίδιους όρους σαν να είχαν συμφωνηθεί με κάτοικο του πρώτου - μνημονευόμενου Κράτους.

4. Επιχειρήσεις ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, των οποίων το κεφάλαιο εν όλω ή εν μέρει ανήκει ή ελέγχεται, άμεσα ή έμμεσα, από ένα ή περισσότερους κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική με αυτή επιβάρυνση η οποία είναι διάφορη ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές επιβαρύνσεις στις οποίες υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν άλλες παρόμοιες επιχειρήσεις του πρώτου - μνημονευόμενου Κράτους.

5. Σ' αυτό το Άρθρο ο όρος «φορολογία» σημαίνει τους φόρους οι οποίοι καλύπτονται από τη Σύμβαση αυτή.

Άρθρο 25. Διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού

Άρθρο 25. Διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού - Κείμενο νόμου

1. Αν ένα πρόσωπο θεωρεί ότι οι ενέργειες ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών έχουν ή θα έχουν γι' αυτό ως αποτέλεσμα την επιβολή φορολογίας η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις αυτής της Σύμβασης, μπορεί, ανεξάρτητα από τα μέσα θεραπείας που προβλέπονται από την εσωτερική νομοθεσία αυτών των Κρατών, να θέσει την υπόθεση του υπόψη της αρμόδιας αρχής του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι κάτοικος ή, αν εφαρμόζεται γι' αυτό το πρόσωπο η παράγραφος 1 του Άρθρου 24, της αρμόδιας αρχής του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι υπήκοος. Η υπόθεση αυτή πρέπει να τεθεί υπόψη μέσα σε τρία χρόνια από την πρώτη κοινοποίηση της πράξης καταλογισμού του φόρου η επιβολή του οποίου δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της Σύμβασης.

2. Η αρμόδια αρχή προσπαθεί, αν η ένσταση θεωρηθεί απ' αυτήν ως βάσιμη και η ίδια δεν μπορεί να δώσει ικανοποιητική λύση, να επιλύει τη διαφορά με αμοιβαία συμφωνία με την αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους με σκοπό την αποφυγή φορολογίας που δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της Σύμβασης. Οποιαδήποτε συμφωνία επιτευχθεί εφαρμόζεται ανεξάρτητα από τις προθεσμίες που ορίζονται στην εσωτερική νομοθεσία των Συμβαλλομένων Κρατών.

3. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών προσπαθούν να επιλύουν με αμοιβαία συμφωνία οποιεσδήποτε δυσχέρειες ή αμφιβολίες ανακύπτουν ως προς την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Σύμβασης. Μπορούν επίσης να συμβουλευόνται η μία την άλλη για την αποφυγή της διπλής φορολογίας σε περιπτώσεις που δεν προβλέπονται από τη Σύμβαση.

4. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών μπορούν να επικοινωνούν μεταξύ τους απευθείας, ή μέσω μίας μικτής επιτροπής αποτελούμενης από τις ίδιες ή τους

αντιπροσώπους τους, με σκοπό την επίτευξη μιας συμφωνίας κατά την έννοια των προηγούμενων παραγράφων.

Άρθρο 26. Ανταλλαγή πληροφοριών

Άρθρο 26. Ανταλλαγή πληροφοριών - Κείμενο νόμου

1. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών ανταλλάσσουν πληροφορίες οι οποίες είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των διατάξεων αυτής της Σύμβασης ή των εσωτερικών νομοθεσιών των Συμβαλλομένων Κρατών σε σχέση με τους φόρους που καλύπτονται από τη Σύμβαση στο μέτρο που η φορολογία σύμφωνα με αυτές δεν είναι αντίθετη με τη Σύμβαση. Η ανταλλαγή πληροφοριών δεν περιορίζεται από το Άρθρο 1. Όλες οι πληροφορίες που λαμβάνει ένα Συμβαλλόμενο Κράτος θεωρούνται ως απόρρητες κατά τον ίδιο τρόπο όπως οι πληροφορίες που συλλέγονται σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του Κράτους αυτού και αποκαλύπτονται μόνο σε πρόσωπα ή αρχές (συμπεριλαμβανομένων των δικαστηρίων και των διοικητικών οργάνων) που σχετίζονται με τη βεβαίωση ή είσπραξη, την αναγκαστική εκτέλεση ή δίωξη, ή την εκδίκαση προσφυγών, αναφορικά με τους φόρους που καλύπτονται από τη Σύμβαση. Τα πρόσωπα αυτά ή οι αρχές χρησιμοποιούν τις πληροφορίες μόνο για τους ως άνω σκοπούς. Μπορούν να αποκαλύπτουν τις πληροφορίες στο δικαστήριο κατά την επ' ακροατηρίω διαδικασία ή σε δικαστικές αποφάσεις.

2. Σε καμία περίπτωση οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν ερμηνεύονται ότι επιβάλλουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος την υποχρέωση:

α) να λαμβάνει διοικητικά μέτρα αντίθετα με τη νομοθεσία και τη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,;

β) να παρέχουν πληροφορίες που δεν μπορούν ν' αποκτηθούν σύμφωνα με τη νομοθεσία ή κατά τη συνήθη πρακτική της διοίκησης αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

γ) να παρέχει πληροφορίες που να αποκαλύπτουν οποιοδήποτε συναλλακτικό, επιχειρηματικό, βιομηχανικό, εμπορικό ή επαγγελματικό απόρρητο ή παραγωγική διαδικασία, ή πληροφορία, η αποκάλυψη των οποίων θα ήταν αντίθετη με κανόνα δημόσιας τάξης (*ordre public*)

Άρθρο 27. Μέλη διπλωματικών και προξενικών αποστολών

Άρθρο 27. Μέλη διπλωματικών και προξενικών αποστολών - Κείμενο νόμου

Τίποτα σ' αυτή τη Σύμβαση δεν επηρεάζει τα φορολογικά προνόμια των μελών των διπλωματικών ή των προξενικών αποστολών τα οποία προβλέπονται από τους γενικούς κανόνες του διεθνούς δικαίου ή από διατάξεις ειδικών συμφωνιών.

Άρθρο 28. Θέση σε ισχύ

Άρθρο 28. Θέση σε ισχύ - Κείμενο νόμου

1. Το καθένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη γνωστοποιεί στο άλλο την ολοκλήρωση των εσωτερικών νομικών διαδικασιών για τη θέση σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης. Αυτή η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ από την ημερομηνία λήψης της τελευταίας γνωστοποίησης.

2. Οι διατάξεις αυτής της Σύμβασης θα έχουν εφαρμογή:

α) στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας: σε εισόδημα που προκύπτει ή σε κεφάλαιο που κατέχεται, κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί αμέσως εκείνο μέσα στο οποίο τίθεται σε ισχύ η Σύμβαση,

β) στην περίπτωση της Νοτίου Αφρικής:

i) όσον αφορά του παρακρατούμενους στην πηγή φόρους, σχετικά με ποσά που καταβλήθηκαν ή πιστώθηκαν κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου που ακολουθεί την ημερομηνία την οποία τίθεται σε ισχύ η Σύμβαση, και

ii) όσον αφορά του λοιπούς φόρους, σε σχέση με οικονομικά έτη που αρχίζουν κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου που ακολουθεί την ημερομηνία την οποία τίθεται σε ισχύ η Σύμβαση.

3. Η Συμφωνία της 11ης Νοεμβρίου 1964 μεταξύ της Κυβέρνησης του Βασιλείου της Ελλάδος και της Κυβέρνησης της Νοτίου Αφρικής για την αμοιβαία απαλλαγή από το φόρο επί εισοδήματος που προκύπτει από την εκμετάλλευση πλοίων ή αεροσκαφών

θα λήξει με τη θέση σε ισχύ αυτής της Σύμβασης και παύει να έχει εφαρμογή για οποιαδήποτε περίοδο κατά την οποία η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται.

Άρθρο 29. Λήξη

Άρθρο 29. Λήξη - Κείμενο νόμου

1. Η παρούσα Σύμβαση παραμένει σε ισχύ επ' αόριστο αλλά καθένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη μπορεί να καταγγείλει την Σύμβαση, μέσω διπλωματικής οδού, επιδίδοντας στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος έγγραφη γνωστοποίηση της λήξης όχι αργότερα από τις 30 Ιουνίου οποιουδήποτε ημερολογιακού έτους που αρχίζει πέντε έτη μετά το έτος μέσα στο οποίο τέθηκε σε ισχύ η Σύμβαση.

2. Σ' αυτή τη περίπτωση, η Σύμβαση παύει να έχει εφαρμογή:

α) στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας: σε εισόδημα που προκύπτει ή σε κεφάλαιο που κατέχεται κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου, του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί εκείνο μέσα στο οποίο επιδόθηκε η γνωστοποίηση,

β) στην περίπτωση της Νοτίου Αφρικής:

i) όσον αφορά τους παρακρατούμενους στην πηγή φόρους, σχετικά με ποσά που καταβλήθηκαν ή πιστώθηκαν μετά το τέλος του ημερολογιακού έτους μέσα στο οποίο επιδόθηκε η γνωστοποίηση, και

ii) όσον αφορά του λοιπούς φόρους, σε σχέση με οικονομικά έτη που αρχίζουν μετά το τέλος του ημερολογιακού έτους μέσα στο οποίο επιδόθηκε η γνωστοποίηση.

ΣΕ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ οι νόμιμα εξουσιοδοτημένοι για αυτό, υπέγραψαν αυτή τη Σύμβαση.

Έγινε στην Πρετόρια την 19η Νοέμβριου του 1998 σε δύο πρωτότυπα, στην Ελληνική και Αγγλική γλώσσα, και τα δύο κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά, το αγγλικό κείμενο υπερισχύει σε περίπτωση αμφιβολίας.

Για την Κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Νοτίου Αφρικής

Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Αρθρο 30. CONVENTION

Αρθρο 30. CONVENTION - Κείμενο νόμου

between the Hellenic Republic and the Republic of South Africa for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital

Preamble

The Government of the Hellenic Republic and the Government of the Republic of South Africa

Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital,

Have agreed as follows:

Article 1

PERSONS COVERED

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

TAXES COVERED

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:
 - a) In the case of the Hellenic Republic:

- i) the income and capital tax on natural persons;
- ii) the income and capital tax on legal persons; (hereinafter referred to as «Hellenic tax»).

b) In the case of South Africa:

- i) the normal tax;
- ii) the secondary tax on companies; (hereinafter referred to as «South African tax»).

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any substantial changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

a) the terms «a Contracting State» and «the other Contracting State» mean the Hellenic Republic or South Africa as the context requires;

b) the term «Hellenic Republic» comprises the territory of the Hellenic Republic and the part of the sea-bed and its subsoil under the Mediterranean Sea, over which the Hellenic Republic has sovereign rights in accordance with international law for the purpose of exploration, extraction or exploitation of the natural resources of such areas;

c) the term «South Africa» means the Republic of South Africa and, when used in a geographical sense, includes the territorial sea thereof as well as any area outside the territorial sea, including the continental shelf, which has been or may hereafter be designated, under the laws of South Africa and in accordance with international law, as an area within which South Africa may exercise sovereign rights or jurisdiction;

d) the term «person» includes an individual, a company and any other body of persons, but in the case of South Africa excludes a partnership;

e) the term «company» means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

f) The terms «enterprise of a Contracting State» and «enterprise of the other Contracting State» mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

g) the term «national» means:

- i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;
- ii) any legal person or association deriving its status as such from the laws in force in

a Contracting State;

h) the term «international traffic» means any transport by a ship or aircraft, except when the ship or aircraft is operated solely between places in a Contracting State;

i) the term «competent authority» means:

i) in the Hellenic Republic, the Minister of Finance or his authorised representative,

ii) in South Africa, the Commissioner for the South African Revenue Service or his authorised representative.

2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Convention, the term «resident of a Contracting State» means:

a) in the Hellenic Republic, any person who, under the laws of the Hellenic Republic, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature, but this term does not include any person who is liable to tax in the Hellenic Republic in respect only of income from sources in the Hellenic Republic or capital situated therein;

b) in South Africa, any individual who is ordinarily resident in South Africa and any person other than an individual which has its place of effective management in South Africa;

c) that State and any political subdivision or local authority thereof.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;

d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Convention, the term «permanent establishment» means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term «permanent establishment» includes especially:

a) a place of management;

b) a branch;

c) an office;

d) a factory;

e) a workshop, and

f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction or exploitation of natural resources.

3. A building site, a construction, assembly or installation project or activities consisting of planning, supervising or consulting, in connection therewith constitute a permanent establishment only if the site, project or activities (together with other such sites, projects, or activities, if any) last more than six months.

4. The term permanent establishment also includes the furnishing of services, including technical assistance and consultancy services, by an enterprise through employees or other personnel engaged by the enterprise for such purpose, where the activities of that nature continue for a period or periods amounting to or exceeding in the aggregate 120 days in any twelve-month period.

5. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term «permanent establishment» shall be deemed not to include:

a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise

solely for the purpose of processing by another enterprise;

d) the maintenance of a fixed place of business solely for purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;

e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

6. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 8 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 5 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

7. Notwithstanding the preceding provisions of this Article and the provisions of Article 14, a person who is a resident of a Contracting State and carries on activities in connection with preliminary surveys, exploration, extraction or exploitation of natural resources situated in the other Contracting State shall be deemed to be carrying on in respect of those activities a business in that other Contracting State through a permanent establishment or a fixed base situated therein, unless such activities are carried on for a period or periods not exceeding 30 days in the aggregate in any twelve-month period. However, for the purposes of this paragraph where an enterprise carrying on activities in the other State is related to another enterprise within the meaning of Article 9 and that other enterprise continues as part of the same project the same activities that are or were being carried on by the first- mentioned enterprise, and the activities carried on by both enterprises exceed a period or periods of 30 days in the aggregate in a twelve-month period, then each enterprise shall be deemed to be carrying on business through a permanent establishment situated in that other State.

8. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

9. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. The term «immovable property» shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources. Ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.
3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.
4. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
5. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless

there is good and sufficient reason to the contrary.

6. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits derived from the operation of ships engaged in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the ships are registered or by which they are documented.

2. Profits derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

3. Profits derived by an enterprise of a Contracting State from the use or rental of containers (including trailers and related equipment for the transport of containers) used in international traffic shall be taxable only in that State.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State, and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State – and taxes accordingly – profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State may make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10 DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:
 - a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;
 - b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of these limitations. This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term «dividends» as used in this Article means income from shares, «jouissance» shares or «jouissance» rights, mining shares, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.
5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11 INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 8 per cent of the gross amount of the interest. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest arising in a Contracting State shall be exempt from tax in that State if:

a) the payer of the interest is that Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof;

b) the interest is paid to the other Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof;

c) the interest is paid to the Central Bank of Greece or the South African Reserve Bank;

d) the interest is paid to any agency or instrumentality which is wholly owned by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

4. The term «interest» as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures as well as any income that is treated as interest under the taxation law of the Contracting State in which such income arises.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying this interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or a fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or a fixed base is situated.

7. Where by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest,

having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12 ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

a) 5 per cent of the gross amount of the payments referred to in paragraph 3 a).

b) 7 per cent of the gross amount of the payments referred to in paragraph 3 b).

3. The term «royalties» as used in this Article means:

payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films and films, tapes or discs or any other media for television or radio broadcasting, payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any patent, trade mark, design or model plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred and such royalties are borne by that permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties,

having regard to the use, right or information for which they are paid exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13 CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.
3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the profits of such ships or aircraft are taxable according to the provisions of Article 8.
4. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2 and 3, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14 INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by an individual who is a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State, unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base. For the purposes of this Convention, where an individual who is a resident of a Contracting State is present in the other Contracting State for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned, he shall be deemed to have a fixed base regularly available to him in that other State and the income that is derived from his activities that are performed in that other State shall be attributable to that fixed base.
2. The term «professional services» includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned, and

b) the remuneration is paid by or on behalf of an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, may be taxed in the Contracting State in which the profits from the operation of the ship or aircraft are taxable according to the provisions of Article 8.

4. Notwithstanding the preceding provisions, salaries, wages and other remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment connected with activities mentioned in paragraph 7 of Article 5 carried on through a permanent establishment or a fixed base in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

Article 16

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17

ENTERTAINERS AND SPORTSPERSONS

1. Notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsperson from that person's personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsperson in that person's capacity as such accrues not to that person but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsperson are exercised.

Article 18

PENSIONS AND ANNUITIES

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration in consideration of past employment, and annuities, arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State, may be taxed in the first-mentioned State.

2. The term «annuity» means a stated sum payable periodically at stated times during life or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

Article 19

GOVERNMENT SERVICE

1. a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

i) is a national of that State; or

ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 15, 16, 17 and 18 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration, and to pensions, in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20

TEACHERS, RESEARCHERS, STUDENTS AND BUSINESS APPRENTICES

1. An individual who visits a Contracting State at the invitation of any university, research institution or other establishment for higher or highest education, solely for the purpose of teaching or carrying out research at such institutions and who is or immediately before making such visit was a resident of the other Contracting State, shall be exempt from tax in the first-mentioned State on remuneration from sources outside the first-mentioned State for such teaching or research for a period not exceeding two years from the date of his first arrival in that State.

2. The provisions of paragraph 1 of this Article shall not apply to income from research if such research is undertaken not in the public interest but primarily for the private benefit of a specific person or persons.

3. A student or business apprentice who is present in a Contracting State solely for the purpose of his education or training and who is, or immediately before being so present was a resident of the other Contracting State, shall be exempt from tax in the first-mentioned State on payments received from outside that first-mentioned State for the purposes of his maintenance, education or training.

Article 21

OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles of the Convention and arising in the other Contracting State may also be taxed in that other State.

Article 22

CAPITAL

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.

3. Capital represented by ships or aircraft operated in international traffic and by movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the profits from the aforesaid ships or aircraft are taxable according to the provisions of Article 8.

4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 23

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. Double taxation shall be eliminated as follows:

a) In the Hellenic Republic, where a resident of the Hellenic Republic derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in South Africa, the Hellenic Republic shall allow:

- i) as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the South African tax paid on that income,
- ii) as a deduction from the tax on the capital of that resident, an amount equal to the South African tax paid on that capital.

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income tax or capital tax as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or to capital which may be taxed in South Africa.

b) In South Africa, the Hellenic tax paid by residents of South Africa in respect of income or capital taxable in the Hellenic Republic in accordance with the provisions of this Convention, shall be deducted from the taxes due according to South African fiscal law. Such deduction shall not, however, exceed an amount which bears to the total South African tax payable the same ratio as the income or capital concerned bears to the total income or the total capital.

2. For the purposes of paragraph 1 of this Article, the terms «Hellenic tax paid» and «South African tax paid» shall be deemed to include the amount of tax which would have been paid in the Hellenic Republic or South Africa, as the case may be, but for an exemption or reduction granted in accordance with laws designed to promote economic development in that Contracting State.

3. A grant given by a Contracting State or a political subdivision thereof to a resident of the other Contracting State in accordance with laws designed to promote economic development in that first-mentioned State, shall not be taxable in the other State.

Article 24

NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that

other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11 or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. In this Article the term «taxation» means taxes which are the subject of this Convention.

Article 25

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 26

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic law of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

a) to carry out administrative measures at variance with the laws or administrative practice of that or of the other Contracting State;

b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (*ordre public*).

Article 27

MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 28

ENTRY INTO FORCE

1. Each of the Contracting States shall notify to the other the completion of the procedures required by its law for the bringing into force of this Convention. The Convention shall enter into force on the date of receipt of the later of these notifications.

2. The provisions of the Convention shall have effect:

a) in the Hellenic Republic: on income derived or on capital owned on or after the first day of January of the calendar year next following that in which the Convention enters into force;

b) in South Africa:

i) with regard to taxes withheld at source, in respect of amounts paid or credited on or after the first day of January next following the date upon which the Convention enters into force; and

ii) with regard to other taxes, in respect of taxable years beginning on or after the first day of January next following the date upon which the Convention enters into force.

3. The Agreement of the 11th November 1964 between the Royal Greek Government and the Government of South Africa aiming at the reciprocal exemption from taxes on income derived from the operation of ships or aircraft shall be terminated upon entry into force of this Convention and shall cease to have effect for any period for which this Convention shall have effect.

Article 29

TERMINATION

1. This Convention shall remain in force indefinitely but either of the Contracting States may terminate the Convention, through the diplomatic channel, by giving to the other Contracting State written notice of termination not later than 30 June of any calendar year starting five years after the year in which the Convention entered into force.

2. In such event, the Convention shall cease to have effect:

a) in the Hellenic Republic: on income derived or on capital owned on or after the first day of January of the January of the calendar year next following that in which the notice is given;

b) in South Africa:

i) with regard to taxes withheld at source, in respect of amounts paid or credited after the end of the calendar year in which such notice is given; and

ii) with regard to other taxes, in respect of taxable years beginning after the end of the calendar year in which such notice is given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Pretoria on November 19th 1998 in duplicate, in the Greek and English languages, both texts being equally authentic, the English text prevailing in case of doubt.

For the Government of the Republic of South Africa

For the Government of the Hellenic Republic

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Σύμβασης που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 28 αυτής.

Αθήνα, 12 Δεκεμβρίου 2002